

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604521

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 16/5/2017

Αριθμός απόφασης 2939

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ.ΟΡΓ.Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (ΦΕΚ 968 Β/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)»

γ. Την ΠΟΛ 1064/2017 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε ΦΕΚ Β 1440/27-4-2017.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016 /30.08.2016(ΦΕΚ Β 2759 / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 17/1/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με επωνυμίαΑΦΜ, με έδρα το ΘΗΡΑΣ κατά της υπ' αριθ. /2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μεταβίβασης ακινήτου έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΘΗΡΑΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ. /2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μεταβίβασης ακινήτου έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΘΗΡΑΣ της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 8/2/2016 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 17/1/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με επωνυμίαη οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μεταβίβασης ακινήτου έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΘΗΡΑΣ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 16.043,92 €, πλέον 19.252,70 € (πρόσθετος φόρος λόγω μη δήλωσης 120%.)

Η διαφορά φόρου προέκυψε ως κάτωθι:

Η εταιρείασυνεστήθη με την υπ. αρ./30-3-2010 συμβολαιογραφική πράξη και προήλθε από μετατροπή κατ εφαρμογή των διατάξεων του Ν.Δ 1297/1972 της με ΑΦΜ Από τη μετατροπή της ομόρρυθμής στην ανώνυμη εταιρεία εισφέρθηκαν ακίνητα ευρισκόμενα στη νήσο ΘΗΡΑ στη θέση

Πιο συγκεκριμένα εισφέρθηκε ένα αγροτεμάχιο που βρίσκεται στην εκτός σχεδίου και οικισμού περιοχή του ΔΔ ΘΗΡΑΣ και στη θέση επιφάνειας 4.001,37 τ.μ μαζί με τις εντός αυτού, διώροφη και ισόγεια, οικοδομές καταστημάτων συνολικού εμβαδού 536,73 τ.μ με απόσταση από την θάλασσα άνω των 800 μέτρων ήτοι κτίριο Α ισογείου εμβαδού 189,15 τ.μ και κτίριο Β διώροφης οικοδομής εμβαδού του ισογείου 210,63 τ. μ και του ορόφου 130,95 τ. μ.

Για την εισφορά των εν λόγω ακινήτων υπεβλήθη την 23/3/2010 στην Δ.Ο.Υ ΘΗΡΑΣ δήλωση μεταβίβασης ακινήτων υπ. αρ./2010 δηλωθείσας αξίας μεταβιβαζόμενων ακινήτων 685.065,96€ χωρίς να καταβληθεί φόρος κατ επίκληση των απαλλακτικών διατάξεων του ΝΔ 1297/1972.

Βάσει της ανωτέρω δήλωσης συνετάγη η υπ. αρ./30-3-2010 συμβολαιογραφική πράξη της συμβολαιογράφου ΘΗΡΑΣ

Από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας υπηρεσίας εκδόθηκε η υπ. αρ./23-12-2015 εντολή ελέγχου προκειμένου να ελεγχθεί η ως άνω δήλωση ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του ΝΔ 1297/1972.

Κατόπιν των ανωτέρω απεστάλη η υπ. αρ./24-12-2015 πρόσκληση προς την προκειμένου να προσκομίσει στην αρμόδια Δ.Ο.Υ εντός 10 ημερών στοιχεία σχετικά με την ως άνω μεταβίβαση.

Επιπροσθέτως με την κρινόμενη δήλωση μεταβίβασης ακινήτων η οποία υπεβλήθη την 23/3/2010 στην Δ.Ο.Υ ΘΗΡΑΣ συνυποβλήθηκαν φύλλα υπολογισμού αξίας αντικειμενικού προσδιορισμού σύμφωνα με τα οποία η αξία του κρινόμενου προσδιορίστηκε στις 257.122,41 € ορίστηκε δε τίμημα 685.065,96 €. Η εταιρείααπέκτησε τα ακίνητα με το/20-6-2005 συμβόλαιο αγοράς της συμβολαιογράφου ΘΗΡΑΣ

Από τα στοιχεία του φακέλου της κρινόμενης υπόθεσης διαπιστώθηκε ότι συντάχθηκε έκθεση εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείαςτην **31/12/2009** σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 παρ 2 του Ν 2190/1920.

Η εταιρεία είχε στην κατοχή της τα εν λόγω ακίνητα κατά το χρόνο μετατροπής και λειτουργούσε νόμιμα στην περιοχή ΘΗΡΑΣ. **Πλην όμως όπως προέκυψε από σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος το ακίνητο του ορόφου επιφάνειας 130,95 τ.μ**

το εκμίσθωνε κατά τα οικονομικά έτη 2008, 2009 και 2010 στον, με ΑΦΜ

Σύμφωνα με το άρθρο 574 του Αστικού Κώδικα ορίζεται :ότι με την σύμβαση μίσθωσης πράγματος ο εκμισθωτής έχει υποχρέωση να παραχωρήσει στον μισθωτή τη χρήση του πράγματος για όσο διαρκεί η μίσθωση.

Με την μίσθωση ο εκμισθωτής αποξενώνεται από τη χρήση του ακινήτου με αποτέλεσμα να μην πληρούται η προβλεπόμενη από το άρθρο 3 του ΝΔ 1297/1972 προϋπόθεση για την απαλλαγή από το φόρο μεταβίβασης ακινήτου της πραγματικής χρησιμοποίησης του εισφερθέντος ακινήτου από την συγχωνευόμενη-απορροφούμενη κατά το χρόνο της συγχώνευσης για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών της αναγκών υπό την έννοια της άμεσης και ολικής χρήσης του ακινήτου.

Επιπροσθέτως σύμφωνα με την γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ 534/2004 Τμήμα Β, αναφέρεται .

Από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 3 ΝΔ 1297/1972 **στενώς ερμηνευτέες λόγο του χαρακτήρα τους ως απαλλακτικών του φόρου μεταβίβασης** σαφώς συνάγεται ότι για την απαλλαγή από το φόρο αυτό δεν αρκεί το εισφερόμενο ακίνητο να ανήκει κατά κυριότητα στην εισφέρουσα εταιρεία και να βρίσκεται στην κατοχή της κατά το χρόνο της συγχώνευσης ως ένα εκ των απλών παγίων στοιχείων αυτής **αλλά απαιτείται προσέτι η πραγματική χρησιμοποίηση τούτου** από την εισφέρουσα εταιρεία **κατά τον χρόνο της συγχώνευσης** για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών ης αναγκών υπό την έννοια της άμεσης και ολικής χρήσης αυτού από τον επιχειρηματία (ΣΤΕ 1389/93,323/95 και 2568/96).

Συνεπώς δεν θεωρείται πραγματική χρησιμοποίηση κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης η **περίπτωση που το εισφερόμενο ακίνητο είτε είναι μισθωμένο σε τρίτο** είτε δεν είναι κατάλληλο προς χρήση λόγο εργασιών ανοικοδόμησης ή διαμόρφωσης του κλπ, έστω και εάν ο επιχειρηματίας είχε την πρόθεση να το εντάξει το πρώτον ή εκ νέου το ακίνητο μετά την λήξη των εργασιών ή της μίσθωσης στη επιχειρηματική δράση της συγχωνευόμενης εταιρείας.

Σύμφωνα με το άρθρο 954 του Αστικού Κώδικα ορίζεται: συστατικά του ακινήτου με την έννοια του προηγούμενου άρθρου είναι τα πράγματα που έχουν σταθερά συνδεθεί με το έδαφος ιδίως οικοδομήματα.

Σύμφωνα με την υπ. αρ. 1039171/3594/Β0013/ΠΟΛ 1180/7-7-1994 απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών με την οποία έγινε δεκτή η υπ. αρ. 152/4-3-1994 γνωμοδότηση του ΝΣΚ ορίζεται ότι: Η με το άρθρο 8 ΝΔ 1297/1972 ανατεθειμένη στην επιτροπή του άρθρου 9 του Ν 2190/1920 αποτίμηση των ειδών εισφορών δημιουργούμενη κατά εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων επιχείρηση **είναι δεσμευτική για την φορολογική αρχή** μόνο κατά την έρευνα της συνδρομής των προϋποθέσεων αναγνώρισης των παρεχομένων με τις διατάξεις αυτές φορολογικών πλεονεκτημάτων μεταξύ των οποίων και η απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτων σε περίπτωση εισφοράς αυτών.

Αντιθέτως ως προς τον προσδιορισμό της αξίας εισενεχθέντος κατά τις διατάξεις αυτές ακινήτου επί της οποίας θα υπολογιστεί σε περίπτωση που οφείλεται ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων η εν λόγο έκθεση εκτίμησης άρθρου 8 ΝΔ 1267/1972 συνεκτιμάται απλώς με τα άλλα συγκριτικά

στοιχεία και δεν είναι υποχρεωτικός για την φορολογικά αρχή ο καθορισμός της αξίας του ακινήτου στο ποσό που καθόρισε η εν λόγω επιτροπή.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση η αξία επί της οποίας χορηγήθηκε η εν λόγω απαλλαγή όπως αναγράφεται στην υπ. αρ./2010 υποβληθείσα δήλωση φόρου μεταβίβασης ανέρχεται στο ποσό των 685.065,96 € (**ως αξία των μεταβιβαζομένων ακινήτων και ως τίμημα**) και ταυτίζεται εν προκειμένω με την προσδιορισθείσα αξία της Επιτροπής του άρθρου 9 Ν 2190/1920 για τα εν λόγω ακίνητα, είναι δε μεγαλύτερη από την αντικειμενική αξία αυτών (αντικειμενική αξία 257.122,41€) αποτελεί την φορολογητέα αξία επί της οποίας θα υπολογιστεί ο φόρος μεταβίβασης του κρινόμενου ήτοι.

ΓΗΠΕΔΑ –ΟΙΚΟΠΕΔΑ 160.000,00€

ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ 525.065,96 €

ΣΥΝΟΛΟ 685.065,96€

Επειδή η αξία των κτιρίων αφορά το σύνολο των 510,73 τ.μ από τα οποία για τα 130,95 τ.μ η προσφεύγουσα δεν δικαιώμα απαλλαγής από τον ΦΜΑ.

Επειδή η συνολική αντικειμενική αξία των κτισμάτων ανέρχεται σε 233.114,19 € τα οποία έχουν αποτιμηθεί σε 525.065,96 €.

Επειδή η αναλογία της αντικειμενικής αξίας των 130,95 τ. μ ανέρχεται σε 60.027,95 € επί του συνόλου αντιστοιχούσα σε 135.206,84€.

Η αξία των 135.206,84 € επί του συνόλου 525.065,96 € αντιστοιχεί σε ποσοστό 25,75%.

Η προαναφερθείσα αναλογία θα ληφθεί υπόψη για το ποσοστό αξίας επί του οικοπέδου ως εξής:

Οικόπεδο αξίας 160.000,00€ X 25,75%=41.200,00€.

Επομένως η συνολική αξία του κρινόμενου ακινήτου επιφάνειας 130,95 τ.μ με την αναλογία του επί του αγροτεμαχίου ανέχεται στο ποσό των 176.405,84 €.

Επειδή βάση δήλωσης δεν προέκυψε φόρος μεταβίβασης ακινήτου λόγω επίκλησης των διατάξεων του ΝΔ 1297/1972 .

Επειδή βάση ελέγχου διαπιστώθηκε η μη πλήρωση των προϋποθέσεων χορήγησης της απαλλαγής από τον ΦΜΑ.

Προσδιορίστηκε φορολογητέα αξία για το ακίνητο 176.405,84 €.

Επειδή εξ αρχής δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 ΝΔ 1297/1972 η προσφεύγουσα όφειλε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 να υποβάλλει τροποποιητική δήλωση ΦΜΑ χωρίς την επίκληση της απαλλαγής λόγω συγχώνευσης αλλά με τον υπολογισμό της αντικειμενικής αξίας του εισφερθέντος ακινήτου και την δηλωθείσα αξία του άρθρου 7 Ν 1521/1950.

Επομένως επιβάλλεται φόρος λόγω μη υποβολής δήλωσης και όχι λόγω ανακριβούς δήλωσης.

Κατόπιν των ανωτέρω εστάλη στην προσφεύγουσα Σημείωμα Διαπιστώσεων ελέγχου με αρ. πρωτ./4-11-2016 με την προσωρινή πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 Ν 4174/2013.

Η προσφεύγουσα με το υπ. αρ. πρωτ./7-12-2016 υπόμνημα της εξέφρασε τις απόψεις της οι οποίες δεν έγιναν αποδεκτές και στην συνέχεια εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 67 παρ. 2 του Ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 3 ,5 και 6 του Ν.Δ. 1297/1972.

3. Η μετατροπή Ο.Ε. σε Α.Ε. δεν συνιστά κατάλυση του νομικού προσώπου της ΟΕ και ίδρυση νέου νομικού προσώπου, αλλά μόνο αλλαγή νομικού τύπου της υφιστάμενης Ο.Ε. σε Α.Ε., συνεπώς η εισφορά ακινήτων της Ο.Ε. προς την συνιστώμενη Α.Ε δεν συνιστά μεταβίβαση και δεν υπόκειται σε φόρο.

4. Τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 1587/1950 «Περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 1521/1950 “περί φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων”»: «Εφ' εκάστης εξ επαχθούς αιτίας μεταβιβάσεως ακινήτου ή πραγματικού επί ακινήτου δικαιώματος ... επιβάλλεται φόρος επί της αξίας αυτών».

Όπως ξεκάθαρα προκύπτει από τη διάταξη αυτή, για την επιβολή του θεσπιζόμενου φόρου, πλην άλλων, πρέπει να γίνει μετάθεση ορισμένου εμπράγματος δικαιώματος, εκ μέρους του ενεργούντος τη μεταβίβαση, σε άλλο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό. Στην περίπτωση της μετατροπής ΟΕ σε Α.Ε., η εισφορά ακινήτων περιουσιακών στοιχείων της Ο.Ε. προς την συνιστώμενη Α.Ε. δεν αποτελεί την κατά την ως άνω διάταξη μεταβίβαση και ως εκ τούτου δεν υπόκειται στον από την διάταξη αυτή προβλεπόμενο φόρο (ΣτΕ 1050/2014, προσκομιζόμενη ως Σχ.2, ΣτΕ 1656/2011 ως Σχ.3, ΑΠ 893/2009 ως Σχ.4, ΔΕΦ Αθ 694/2007 ως Σχ.5, ΔΕΦ Αθ 339/2005 ως Σχ.6, ΣτΕ 1776/1988 ως Σχ.7, ΣτΕ 217/1995 ως Σχ.8, ΣτΕ 2196/1991 ως Σχ.9 – βλ. και ΣτΕ 341/1987, ΣτΕ 4221/1986, ΣτΕ 2708/1986, ΣτΕ 995/1986, ΣτΕ 768/1986, ΣτΕ 769/1986).

Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, η μετατροπή της ομόρρυθμης εταιρίας «.....» στην ανώνυμη εταιρία «.....» αποτελεί συνέχεια του ίδιου νομικού προσώπου, με την ίδια νομική προσωπικότητα και τον ίδιο ΑΦΜ.

Το ίδιο πρόσωπο (φυσικό ή νομικό) δεν μπορεί (ως νομικό και πραγματικό γεγονός) να μεταβιβάσει περιουσιακά στοιχεία που ήδη έχει στον εαυτό του.

5. Ως εκ τούτου, δεν τυγχάνει καν εφαρμογής το άρθρο 3 του Ν.Δ. 1297/1972, γιατί δεν έχει λάβει χώρα μετατροπή φορέα επιχείρησης, ώστε να υπάρχει μεταβίβαση εμπράγματος δικαιώματος από φορέα με έναν ΑΦΜ σε φορέα με άλλον ΑΦΜ. Έχει απλά λάβει χώρα μετατροπή εταιρικού τύπου του ίδιου φορέα επιχείρησης που έχει και διατηρεί την ίδια νομική προσωπικότητα και τον ίδιο ΑΦΜ.

Με βάση τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι, αφού δεν υπάρχει μεταβίβαση ακινήτου, ουδόλως οφείλεται φόρος μεταβιβάσεως για το ακίνητα ιδιοκτησίας της ομόρρυθμης εταιρίας «.....» που, κατόπιν μετατροπής της με το/2010 συμβόλαιο, φέρει το νομικό τύπο της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....».

6.Μη εφαρμογή των προϋποθέσεων των εδαφίων 2ου ως 6ου του άρθρου 3 του Ν.Δ. 1297/1972, για τα ακίνητα που ανήκουν σε μετατρεπόμενες επιχειρήσεις με αντικείμενο την κατασκευή ή εκμετάλλευση ακινήτων.

Η διάταξη του άρθρου 3 Ν.Δ. 1297/1972 αναφέρει ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της τη χρήση του εισφερόμενου ακινήτου για τις ανάγκες της εταιρίας για μια πενταετία από τη μετατροπή και μετά (δηλ. τη μελλοντική χρήση κι όχι για χρήση πριν τη μετατροπή).

Επιτρεπτή η εκμίσθωση, κατά τη διάρκεια της πενταετίας, όταν με την εκμίσθωση αυτή δεν μεταβάλλεται το κύριο αντικείμενο των εργασιών της εταιρίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως ήδη προεκτέθηκε, σύμφωνα με το 3ο άρθρο του Καταστατικού της Ανώνυμης Εταιρίας (υπ' αρ./30.03.2010 συμβόλαιο της συμβ/φου Θήρας), σκοπός της εταιρίας είναι, μεταξύ άλλων, «η εκμετάλλευση κάθε είδους ακινήτων».

Η εκμίσθωση του εν λόγω τμήματος των 130,95 τ.μ. του συνολικής επιφάνειας 530,73 τ.μ. ακινήτου της εταιρίας, όχι μόνο δε μεταβάλλει το αντικείμενο των εργασιών της, αλλά σαφέστατα εμπίπτει εντός αυτού, αφού η εκμίσθωση συνιστά εκμετάλλευση ακινήτου που προσπορίζει έσοδα στην εταιρία, δηλ. βρίσκεται εντός των δραστηριοτήτων της.

Επικουρικά: Σε κάθε περίπτωση, η χρήση από τον ίδιο το διαχειριστή ή τον διευθύνοντα σύμβουλο ακινήτου της εταιρίας συνιστά χρήση για τις ανάγκες της επιχείρησης με την ευρεία έννοια.

7. Το άρθρο 12 παρ. 3 του Ν. 1587/1950 «Περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 1521/1950 Αναγκ. Νόμου "περί φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων"», ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα τού δημοσίου προς επιβολήν τού φόρου τού παρόντος παραγράφεται μετά πάροdon πενταετίας από του τέλους τού έτους εντός του οποίου επεδόθη η δήλωσις φόρου μεταβιβάσεως».

Το άρθρο 5 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικώς. ...

Στην προσβαλλόμενη Πράξη αναγράφεται ότι απεστάλη από τη ΔΟΥ Σύρου στην προσφεύγουσα , η υπ' αρ./24.12.2015 Πρόσκληση με συνημμένη την υπ' αρ./23.12.2015 εντολή ελέγχου, **χωρίς καμία περαιτέρω αναφορά ως προς την εμπρόθεσμη παραλαβή** της εν λόγω εντολής (που ουδέποτε έλαβε χώρα) ή τους λόγους που αυτή δεν κοινοποιήθηκε, όπως ρητά προβλέπεται στο εδάφιο γ' της παρ. 5 του άρθρου 5 του Ν. 4174/2013.

Δεδομένου ότι η πρόσκληση φέρει ημ/νία 24.12.2015 και, εφόσον εστάλη με συστημένη επιστολή, θεωρείται νομίμως κοινοποιηθείσα 15 ημέρες μετά την αποστολή της κατά το α' εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 5 του Ν. 4174/2013, η (πλασματική) νόμιμη κοινοποίηση έλαβε χώρα σύμφωνα με τη διάταξη αυτή στις 10.01.2016, δηλ. σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της συμπλήρωσης της παραγραφής, η οποία συμπληρώθηκε 31.12.2015.

Η δε διάταξη του άρθρου 22 του Ν. 4337/2015, που επικαλείται ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Σύρου για δήθεν παράταση του χρόνου παραγραφής είναι άκυρη και μη ισχύουσα ως αντισυνταγματική (ΣτΕ 1623/2016). Κι αυτό, διότι, όπως κρίθηκε στην ως άνω πρόσφατη νομολογία του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας,

«Η αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και ιδίως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ.1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος και ειδικότερη εκδήλωση της οποίας αποτελεί η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, επιβάλλει, ιδίως, τη σαφήνεια και την προβλέψιμη εφαρμογή των διατάξεων και πρέπει να τηρείται με ιδιαίτερη αυστηρότητα, όταν πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στους ενδιαφερόμενους. Η ως άνω θεμελιώδης αρχή απαιτεί η κατάσταση του φορολογουμένου, όσον αφορά την εκ μέρους του τήρηση των κανόνων της φορολογικής νομοθεσίας, να μην μπορεί να τίθεται επ' αόριστον εν αμφιβόλω»...

8. Εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 57 του Ν. 4446/2016

Τέλος, αν τυχόν κριθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση υφίσταται μεταβίβαση από το ίδιο νομικό πρόσωπο στον εαυτό του κι ότι τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 3 του Ν.Δ. 1297/1972, τότε επικουρικά αιτείται να γίνει δεκτή από τη ΔΟΥ Σύρου η υποβολή δήλωσής της κατ' άρθρο 57 του Ν. 4446/2016, ώστε να τύχει απαλλαγής του υπέρογκου πρόσθετου φόρου ποσοστού 120% (άρθρο 2 Ν. 2523/1997) και κατ' εφαρμογή της ως άνω διάταξης να επιβαρυνθεί μόνο με πρόσθετο φόρο ύψους 8%. .

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 παρ.1« Μετά την 1.1.2014, για υποθέσεις προσωρινού ή οριστικού φορολογικού ελέγχου, που αφορά χρήσεις, περιόδους, φορολογικές υποθέσεις ή υποχρεώσεις πριν από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εκδίδεται πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου. Για όσα αφορούν τα σχετικά με την έκδοση της πράξης εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα.».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου του άρθρου 28 παρ. 1 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι « Η φορολογική διοίκηση γνωστοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, εφόσον προκύπτει διαφοροποίηση της φορολογικής οφειλής σε σχέση με τις δηλώσεις που έχει υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και τα στοιχεία που αιτιολογούν τη διαφοροποίηση. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά, να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την παραλαβή της έγγραφης γνωστοποίησης.»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 1 του Ν 1521/1950 που κυρώθηκε με τον Ν 1587/1950 εφ εκάστης εξ επαχθούς αιτίας μεταβιβάσεως ακινήτου ή εμπραγμάτου επί ακινήτου δικαιώματοςεπιβάλλεται φόρος επί της αξίας αυτών.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ 1 περ. ε' Ν 1521/1950 ο χρόνος υπολογισμού της φορολογητέας αξίας είναι η ημέρα της υπογραφής του οριστικού συμβολαίου ...

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν 1587/1950 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 2 του Ν 2891/2001 όπως αντικαταστάθηκε με την παρ 3 του άρθρου 13 του Ν 2948/2001 και ορίζει ότι ο συντελεστής του φόρου μεταβίβασης ορίζεται σε ποσοστό 7% για

το μέχρι 15.000 ευρώ τμήμα της αγοραίας αξίας και σε 9% για πέρα του ποσού αυτού τμήμα αυτής... οι ανωτέρω συντελεστές προσαυξάνονται από 7% σε 9% και από 9% σε 11% αντίστοιχα **Επειδή** σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ 3 Ν 1521/1950 για κάθε μεταβίβαση οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται πριν την σύνταξη του συμβολαίου τους να επιδώσουν κοινή δήλωση φόρου μεταβίβασης στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ της περιφέρειας που βρίσκεται το ακίνητο ...το περιεχόμενο της δήλωσης μεταξύ άλλων περιλαμβάνει την φορολογητέα αξία του μεταβιβαζόμενου εμπραγμάτου δικαιώματος είτε αγοραία είτε αντικειμενική...

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ 1 Ν 1521/1950 ο φόρος μεταβίβασης ακινήτου καταβάλλεται ολόκληρος με την υποβολή της σχετικής δήλωσης πριν την υπογραφή του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 41 παρ 3 του Ν 1249/1982 ...**κατ εξαίρεση σε περίπτωση που στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο το τίμημα** ή επί αναγκαστικού ή εκούσιου πλειστηριασμού το εκπλειστηρίασμα είναι μεγαλύτερο της αξίας του ακινήτου που προκύπτει με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου ο φόρος μεταβίβασης **υπολογίζεται με βάση το τίμημα** ή το εκπλειστηρίασμα αντίστοιχα.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 Ν.Δ 1297/1972 ορίζεται ότι εφαρμόζονται επί συγχωνεύσεως ή μετατροπής επιχειρήσεων οποιασδήποτε μορφής σε ανώνυμη εταιρεία ή προς σκοπό ίδρυσης ανώνυμης εταιρείας καθώς και επί συγχωνεύσεως ή μετατροπής επιχειρήσεων, οποιασδήποτε μορφής ,εφόσον σε αυτές δεν περιλαμβάνονται ανώνυμη εταιρεία σε εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ή προς σκοπό ίδρυσης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης....

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 Ν.Δ 1297/1972...προκειμένου επί ακινήτων **χρησιμοποιούμενων** από την συγχωνευόμενη ή μετατρεπόμενη επιχείρηση και εισφερόμενων εις την συγχωνεύουσα ή στην συνιστώμενη εταιρεία **η απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης χωρεί** υπό την προϋπόθεση ότι τα εισφερόμενα ακίνητα **θα χρησιμοποιηθούν** για τις ανάγκες της συγχωνεύουσας ή της συνιστώμενης εταιρείας **τουλάχιστον επί μία πενταετία** από της συγχωνεύσεως ή της μετατροπής.

Η ανωτέρω απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτων περιλαμβάνει και την περίπτωση καθ' ην το εισφερόμενο εις την συγχωνεύουσα ή την συνιστώμενη εταιρεία ακίνητο είχε εισφερθή κατά χρήση εις την συγχωνευόμενη ή μετατρεπόμενη εταιρεία **και αποδεδειγμένως είχε χρησιμοποιηθεί για τις ανάγκες αυτής επί μία πενταετία προ της συγχωνεύσεως ή της μετατροπής αυτής** υπό την προϋπόθεση ότι θα χρησιμοποιηθεί για τις ανάγκες της συγχωνεύουσας ή της συνιστώμενης εταιρείας τουλάχιστον επί μία πενταετία από της συγχωνεύσεως ή της μετατροπής.

Κατά την διάρκεια της πενταετίας επιτρέπεται όπως η συγχωνεύουσα ή συνιστώμενη εταιρεία υπό την προϋπόθεση ότι δεν μεταβάλλεται το κύριο αντικείμενο των εργασιών της:

α. εκμισθώνει τα ακίνητα

β. εκποιεί τα συνεπεία συγχωνεύσεως ή μετατροπής αποκτώμενα ακίνητα υπό την προϋπόθεση ότι το προϊόν της εκποίησης θα χρησιμοποιηθεί εντός προθεσμίας δύο ετών από της εκποίησης

δια την απόκτηση ακινήτων ή ετέρων καινούργιων παγίων στοιχείων ίσης τουλάχιστον αξίας τα οποία εξυπηρετούν τις ανάγκες της επιχείρησης ή δια εξόφληση οφειλών εκ δανείων και πιστώσεων προς τραπεζικά ιδρύματα φορολογικών υποχρεώσεων προς το δημόσιο ως και ασφαλιστικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ιδρύματα και ταμεία υφισταμένων κατά την εκποίηση των ακινήτων.

Επειδή σύμφωνα με την υπ. αρ. πρωτ. Δ13Β1148617 ΕΞ 30.0.2013 απαλλαγή από τον Φ.Μ.Α σύμφωνα με το ΝΔ 1297/197 ή Ν 2166/1993 ΘΕΜΑ: απαλλαγή από τον Φ.Μ.Α με τον ΝΔ 1297/1972 ή Ν2166/1993. Σχετ. Το με αρ. πρωτ. 9013/24-5-2013 έγγραφο σας

Σε απάντηση του ανωτέρω εγγράφου σας με το ποίο διαβιβάσαμε ερώτημα φορολογούμενου σχετικά με την απαλλαγή του Φ.Μ.Α κατά την μετατροπή Ο.Ε σε Α.Ε με τις διατάξεις του ΝΔ 1297/1972 ή του Ν 2166/1993 σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ 1 του άρθρου 3 ΝΔ 1297/1972 όπως ισχύουν η μεταβίβαση για την συγχώνευση η την μετατροπή επιχειρήσεων η εισφορά και η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων κάθε πράξη η συμφωνία που αφορά εισφορά ή μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού ή παθητικού ή άλλων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και παντός άλλου εμπράγματος δικαιώματος και κάθε άλλη συμφωνία η πράξη απαιτούμενη για την συγχώνευση ή τη μετατροπή η τη σύσταση της νέας εταιρείας απαλλάσσεται από κάθε φόρο και τέλος κλπ. Προκειμένου για ακίνητα τα οποία εισφέρονται στη συγχωνεύουσα ή συνιστώμενη εταιρεία η απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης χορηγείται από τις εξής προϋποθέσεις : Τα εισφερόμενα ακίνητα να ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα στη συγχωνευόμενη ή μετατρεπόμενη επιχείρηση και να χρησιμοποιούνται από αυτήν κατά τον χρόνο συγχώνευσης ή μετατροπής η αν είχαν εισφερθεί κατά χρήση σε αυτή να έχουν αποδεδειγμένα χρησιμοποιηθεί για τις ανάγκες της μία πενταετία από την συγχώνευση η μετατροπή...

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 Ν.Δ 1297/1972 **στην περίπτωση μη τηρήσεως**

α) των προϋποθέσεων του άρθρου 4 του ως άνω Ν.Δ αίρονται αυτοδικαίως οι υπό του παρόντος παρεχόμενες φορολογικές απαλλαγές ή διευκολύνσεις β) του άρθρου 3 προϋποθέσεων αίρονται αυτοδικαίως οι υπό του παρόντος παρεχόμενες φορολογικές απαλλαγές ή διευκολύνσεις οι αναλογούσες εις την αξία του εκποιούμενου ακινήτου και καθ μέρος το προϊόν της εκποίησης δεν διατίθεται κατά τα εν τη περιπτώσει β) του τελευταίου εδαφίου του άρθρου οριζόμενα.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι:

α) η μετατροπή Ο.Ε. σε Α.Ε. δεν συνιστά κατάλυση του νομικού προσώπου της ΟΕ και ίδρυση νέου νομικού προσώπου, αλλά μόνο αλλαγή νομικού τύπου της υφιστάμενης Ο.Ε. σε Α.Ε., συνεπώς η εισφορά ακινήτων της Ο.Ε. προς την συνιστώμενη Α.Ε δεν συνιστά μεταβίβαση και δεν υπόκειται σε φόρο επικαλούμενη τις διατάξεις του άρθρου 67 παρ. 2 του Ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 3 ,5 και 6 του Ν.Δ. 1297/1972

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως ήδη προεκτέθηκε, σύμφωνα με το 3ο άρθρο του Καταστατικού της Ανώνυμης Εταιρίας (υπ' αρ./30.03.2010 συμβόλαιο της συμβ/φου Θήρας), σκοπός της εταιρίας είναι, μεταξύ άλλων, «η εκμετάλλευση κάθε είδους ακινήτων».

β) η εκμίσθωση του εν λόγω τμήματος των 130,95 τ.μ. του συνολικής επιφάνειας 530,73 τ.μ. ακινήτου της εταιρίας, όχι μόνο δε μεταβάλλει το αντικείμενο των εργασιών της, αλλά σαφέστατα εμπίπτει εντός αυτού, αφού η εκμίσθωση συνιστά εκμετάλλευση ακινήτου που προσπορίζει έσοδα στην εταιρία, δηλ. βρίσκεται εντός των δραστηριοτήτων της. Η διάταξη του άρθρου 3 Ν.Δ. 297/1972 αναφέρει ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της τη χρήση του εισφερόμενου ακινήτου για τις ανάγκες της εταιρίας για μια πενταετία από τη μετατροπή και μετά (δηλ. τη μελλοντική χρήση κι όχι για χρήση πριν τη μετατροπή).

Οι ισχυρισμοί αυτοί της προσφεύγουσας είναι πλήρως αβάσιμοι διότι αντίκειται στις διατάξεις που λεπτομερώς αναλύονται ως άνω και τις προϋποθέσεις απαλλαγής που τίθενται από το ΝΔ 1297/1972(το εισφερόμενο και υπό κρίση ακίνητο κατά την ημερομηνία της μετατροπής δεν χρησιμοποιείτο από αυτήν αφού ήταν μισθωμένο).

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν.4337/2015 περί παράτασης προθεσμιών παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης: «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, **που λήγουν στις 31.12.2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος** από τη λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.»

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι:

α) στην προσβαλλόμενη Πράξη αναγράφεται ότι απεστάλη από τη ΔΟΥ Σύρου στην προσφεύγουσα , η υπ' αρ./24.12.2015 Πρόσκληση με συνημμένη την υπ' αρ./23.12.2015 εντολή ελέγχου, **χωρίς καμία περαιτέρω αναφορά ως προς την εμπρόθεσμη παραλαβή** της εν λόγω εντολής (που ουδέποτε έλαβε χώρα) ή τους λόγους που αυτή δεν κοινοποιήθηκε, όπως ρητά προβλέπεται στο εδάφιο γ' της παρ. 5 του άρθρου 5 του Ν. 4174/2013.

β) η πρόσκληση φέρει ημ/νία 24.12.2015 και, εφόσον εστάλη με συστημένη επιστολή, θεωρείται νομίμως κοινοποιηθείσα 15 ημέρες μετά την αποστολή της κατά το α' εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 5 του Ν. 4174/2013, η (πλασματική) νόμιμη κοινοποίηση έλαβε χώρα σύμφωνα με τη διάταξη αυτή στις 10.01.2016, δηλ. σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της συμπλήρωσης της παραγραφής, η οποία συμπληρώθηκε 31.12.2015.

Ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος διότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν.4337/2015 αρκεί η εντολή ελέγχου να έχει εκδοθεί μέχρι την 31/12/2015.

Επειδή η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση του ΣτΕ 1623/2016 και ισχυρίζεται ότι η παράταση της παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις του 22 του

ν.4337/2015 αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ.1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται διότι ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή με τις διατάξεις των άρθρων 1, 4 και 5 του ν. 2523/1997 :

«1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α) υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου για κάθε μήνα καθυστέρησης,

β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

γ) δεν υποβάλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύομισι τοις εκατό (2,50%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω μη υποβολής δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 Ν 4446/2016 οι φορολογούμενοι οι οποίοι δεν έχουν υποβάλλει δήλωση ή έχουν υποβάλει ελλιπή ή ανακριβή δήλωση μπορούν από την δημοσίευση του παρόντος νόμου 31/5/2017 να υποβάλλουν αρχικές ή τροποποιητικές χρεωστικές ή μηδενικές δηλώσεις , ανεξαρτήτως αν προκύπτει φόρος για καταβολή. Η ρύθμιση του ανωτέρω εδαφίου καταλαμβάνει κάθε υποχρέωση από φόρο τέλος ή εισφορά εκ των αναφερομένων στο άρθρο 2 και στο παράρτημα του Ν 4174/2013 καθώς και σε οποιαδήποτε δήλωση πληροφοριακού χαρακτήρα υπό την προϋπόθεση ότι η προθεσμία για την υποβολή της αρχικής δήλωσης είχε λήξει μέχρι τις 30/9/2016.Οι δηλώσεις υποβάλλονται κατά περίπτωση ηλεκτρονικά ή χειρόγραφα. Με την υποβολή της δήλωσης διενεργείται κατά περίπτωση άμεσος διοικητικός ή διορθωτικός προσδιορισμός του οφειλόμενου κύριου φόρου ,τέλους ή εισφοράς καθώς και του πρόσθετου φόρου εκπρόθεσμης υποβολής των άρθρων 1 και 2 Ν 2523/1997 η του προστίμου εκπρόθεσμης υποβολής του άρθρου 54 Ν 4174/2013 κατά περίπτωση και υπολογισμός του τόκου του άρθρου 53 Ν 4174/2013...Για τις αρχικές και τροποποιητικές δηλώσεις που υποβάλλονται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μέχρι και τις 31/3/2017 ο τυχών οφειλόμενος πρόσθετος φόρος κατά τα άρθρα 1 και 2 του Ν 2523/1997 ορίζεται σε 8% του κύριου φόρου.

Επειδή η προσφεύγουσα επικαλείται την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 57 του Ν. 4446/2016 , αντί των διατάξεων του άρθρο 2 Ν. 2523/1997, σε περίπτωση που κριθεί ότι υφίσταται μεταβίβαση από το ίδιο νομικό πρόσωπο στον εαυτό του κι ότι τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 3 του Ν.Δ. 1297/1972. Η επίκληση των ως άνω διατάξεων δεν τυγχάνουν εφαρμογής στην κρινόμενη περίπτωση διότι δεν ακολουθήθηκε η ως άνω διαδικασία.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 8/12/2016 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ ΣΥΡΟΥ επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μεταβίβασης ακινήτου-άρση απαλλαγής Ν 1297/72κρίνονται

βάσιμες , αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 17/1/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με επωνυμίαΑΦΜ, κατά της υπ' αριθ./2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μεταβίβασης ακινήτου έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΘΗΡΑΣ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μεταβίβασης ακινήτου/2016

Διαφορά φόρου	16.043,92
Πρόσθετος φόρος λόγω μη δήλωσης 120%	19.252,70
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	35.296,62

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .

